

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS”

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Address: „BIBLOS” 238 E. 61st St. NYC 3.

Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 4. (107)

ЖОВТЕНЬ – ГРУДЕНЬ 1964

РІК X.

...У 50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

О. Маковей

В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ...

В горах грім гуде, хоч земля паде,
Землю спорили гармати,
Гримить війна, дуднить луна,
Стогнуть ранені Карпати.

Лютий нат прийшов проливати кров,
Взяти народ наш в неволю,
І море сліз у край приніс:
Розбій і смерть і недолю.

Хто живий вставай, боронити край,
Вкритий вогнем і мерцям.
Не буде тобі сумно у борбі —
Між Січовими Стрільцями!

О. Олесь

Радіє Київ, сяє Львів,
Ярмо Ляхів і Москалів
Свідас вільна Україна
Але, козаче, позір май...
Коли ти любиш рідний край!

НЕ ПОРА!

Не пора, не пора, не пора —
Москалеві й ляхові служить!
Довершилась Україні кривда стара,
Нам пора для України жити!

ГІМН УСС-ів

Гей, у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася...
А ми тую червону калину підіймемо.
А ми нашу славну Україну
гей, гей, розвеселимо!

О. Бабій

МАКІВКА

Мандрівнику! Иди до верхів
Вклонися тіням тих Борців,
Що прагнули у люту днину
Підняти схилену калину.
Розвеселити Україну!

Огляд книжок і рецензії

Д-р Микола Сидор Чарторийський:

ТВОРЧИСТЬ ТРОХИМА ПАСІЧНИКА

Поява Трохима Пасічника, як поета, в нашій українській літературі – явище небуденне. Ми не представляємо його тут уперше, бо хто інтересується українською літературою, той, напевно мав можливість запізнатися з його двома надзвичайно інтересними книгами; а це "Петро Гордієнко" епопея; частина II: Рідний Гомін", Нью Йорк, 1957.

Однак перша частина цієї епопеї появилася була в Празі 1944р але в наслідок воєнних дій майже весь наклад загинув; це була і є перша українська епопея взагалі! Знаємо, що прикінці цього року а бо зпочатком наступного, появиться ця перша частина епопеї другим виданням, а решта (ще 5 частин, бо усіх має бути 7 великих книг) жде на свого видавця. Так виглядає справа з появою першої української епопеї "Петро Гордієнко", зміст якої ми не беремося обговорювати на цьому місці тому, що ми хочемо спершу в нашій статті обговорити появу першого, більшого друкованого твору Т.Пасічника, а це твору "ПО ВСІЙ УКРАЇНІ", поема, друге видання, Нк Йорк, 1964, ст 193+3 непаг.

Перше видання поеми "По всій Україні" появилася також у Празі 1944 р. в-ві "Геррозе", але увесь наклад попав у руки московських більшовиків.

Ось що писав до мене про початки своєї творчості проф. Трохим Пасічник: "...Почав я взагалі писати поезії десь у 1913-14-у році. Підчас української визвольної боротьби я увесь час мріяв на писати більший твір(більше положно). Мріяв, що буде самостійна Україна, і я зможу свої твори видати..."

Та сталось інакше. Автор не лише, що не видав своїх творів – але підчас відступу, переходячи річку Збруч, загубив, чи втопив у річці все, що мав. Так опинився Т.Пасічник у 1921 році в Польщі.

У 1922 році поселився Автор у Луці біля Самбора і тут почаву нових обставинах свій твір - поему "По всій Україні". Ця поема, як висловився Шан.Автор, мала бути підсумком його минулої праці-творчости й запереченням усього того антинаціонального руху, що відбувався в Україні. Це був час "червоніння" жовтнів, Тичин та "Інтернаціоналу", а поема "По всій Україні" вже в задумі автора мала бути твором наскрізь національним і то національним у географічному, історичному та форемному зміслі: поетично від народнєї пісні поче рез складні сучасні строфи та ритми.

І, справді, читаючи уважно поему "По всій Україні" не можна, ані не відчутти, ані не добачити тогс кольосального резгону, де ця композиція твору прямо нагадує нам радше музичний твір, а героєм, у цьому прекрасному творі є ніхто інший, але весь Український Нарід! Той "Він"- це герой і Київщини і Поділля, і Волині і Галичини і Закарпаття, словом заступає він суцільну українську верству, як ідейно, так побутоєс, так і суспільно, а у всьому просвічує та домінує християнський світогляд, християнська мораль та філософія!

По всій Україні - це пан-цимн і хвала в часі і просторі для кожної української людини, для її життя, праці і боротьби за Волю!

А, ось що каже Герой поеми своїй дружині, наче в заповіті :

*"Будь щаслива, єдина, ксхана моя!
Скоро дійдеш і ти свого краю...
Хай тобі Україна зорею сія,
Хай людина буде твоїм раєм!
Пам'ятай... Ми ніколи, ніколи не вмерем:
Ми живе джерело поколінням,
Ми свій розум і серце і силу зберем
І дамо їм, як власне сумління.
І дитину своїх лиш на творче життя
Я, вмираючи, благословляю.
В ній усе: Україну, людину, Буття,
Всі надії й життя прославляю...
Так... Прощай, моя рідна, навіки прощай!
Я скінчив свою довгу дорогу,
Свою довгу дорогу пройшов докінця...
Я знайшов свого рідного Бога!" (ст. 179)*

Виявом головної ідеї твору є Бог, Україна, людина. До цього все без виїмку прямує: думи, казки, події, мрії; а центром усіх тих, порушених питань є Україна.

*"Заговкла бабуся... Сказали старі:
"Наступає остання наша година.
...
Ви ж, що залишитесь тут, стережіть ці могили,
святі вівтарі,
Де щодня в молитвах гонять, в дзвонах лине
Вся Україна!"*

А, ось що молоді відповіли-сказали:

*"І будемо аж до смерти тримати незаплямлений
стяг,
І будемо ми аж до смерти усі пам'ятати, що сина,
Лиш вірного сина полюбить свята Україна!"*

І справді, лише вірного сина полюбить уся Україна; на жаль є у нас ще аж багато таких, що їх не може полюбити вся Україна, лише тому, що не всі це собі своїми вчинками заслужили.

Знова ж маленькі ось що сказали, коли бабуся заговкла:

*"Бабусенька нам тут казала,
Що нас народили могили...
Казало, що ми, усі діти,
Росли у степу поміж квітами.
Від неї ми чули про сонце,
Від неї ми чули про волю,
Від неї ми чули, що кожній дитині
Молитися огові треба за рай-Україну,
Що тих лише сонцем засяє лице,
Що рідною землею полюблять!" (ст. 143)*

Оце є той лямбів мотив чудової поеми Трехима Насічника "По всій Україні"!

Автор у своїй поемі висловив віру в Бога й Божу Правду, а зокрема віру в нашу національну Правду. Недаром першій поемі говорить:

"Рідний Народі!
Свята Україно!
Ми правди твоєї борі!
Найбільшу ми втіху тоді всі вілчусь, як ляже-
мо мертві,
Як рави і муки пршмовлять осанна в мершів:
Твоїм воскресінням всі будуть безсмертні." (ст. 98)

Ми свіломо підкреслили останній рядок. Бо, коли б це істину в минулому і сучасному всі розуміли й нех були перейняті в житті своїм, – ми сьогодні були б вільні між вільними господарями своєї землі.

Автор у своїй вірі, у своїй візії, що впливає з глибини доброго серця, претєкає воскресіння Правди – України.

*Пройшли роки, і сталося неминуче.
Чужинці зникли, силу загубивши,
А люди волю радісну вітали,
Життя правдиве – людське воскресіння.* (ст. 136)

Україна, в змісті поеми, є вже самостійна і Соборна Держава, бо настали нові часи, і тепер немає більше місця на "Панські жарми" на теренах від Карпат до Кавказу!

Твір цей присвятив Автор українському народові, бо й так воно є, бо тут бере участь весь наш народ у боротьбі. І, хоч у часі, як цей твір появился, немає волі на рідних землях, однак Україна не вмерла, вона живе, й тому Автор прокінні поеми так малює нове покоління

*"І надія – син з оцями
Давно у школі. Він єдиний
В майбутнім буде між людьми
Боротися за Україну.
Ще рік, ще оєнь, одна ще мить –
І зникне гніт, ганьба, прокляття.
По всій землі загомонить
Всеукраїнське рідне свято." (ст. 156)*

Остання строфа дуже нагадує формуку Тичини "Сонячні Клярнети" – але на нашу думку, ідея твору нічого не має спільного з настроями Тичини. Тут – Бог, Україна, людина, а в Тичини – "Ні Звєні Пан, ні Голуб-Лух".

Читач, що візьме до рук поему "По всій Україні" напевно зверне увагу не лише на зміст твору, на його ідейні закладки, але й на форму поеми, на опі три властивості композиція, будова строф і ритміка.

Композиція хронологічна: все розвивається у творі, як в дійсному житті. Так як чергувалися полії, само життя та настрої і обставини, – так упарі з ним чергуються теж поетичні оформлення – побудова строф та ритмів.

Настрій у "Заспіві":

*"По всій Україні весело з вітрами
Співають прозорі струмки говірні."*

*В емалях весняних малюються храми,
Над лісом верхіття у сріблі стрункі."*

Тут ритм – чотиростовсвий амфібрахій. строфа – чотирорядкова з перехресними римами: вітрами-храми (жіночі); голінки-стрункі – (чоловічі), (Д. Буле)

Д-р Ол. Соколышин:

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА ВЛАДА НА БУКОВИНІ В 1918 Р.

*Новосівський, Іван, д-р. Нью Йорк,
Українська Буковинська Громада
в Нью Йорку, 1964. ст. 56, ілюстр /*

Українська державно-правна публіцистика збагатилася новою публікацією. Суддя д-р Іван Новосівський опрацював повише згадану працю, що є відбиткою з "Правничого Вісника" книга ч. 2. 1963. Праця ця є гарне видання, оформлене англійською мовою у титулі сторінкою і коштує 1.50 у продажі.

Про листопадовий переворот на Буковині в 1918 р. є мало написано, і тому ця публікація запевняє прогалину в нашій історії якраз у тому часі, коли румунські сателіти знову підносять голову й заявляють свої претензії на частину українських у повному розумінні земель, що під сучасну пору знаходяться в складі УРСР. Тож пригадка тих подій дає новий матеріал для оборони святих прав соборності українських земель, урочисто з'єднаних Актом 22 січня 1919 р. в Золотоверхім Києві.

Опираючись на Вілсонівських засадах самовизначення народів, українці Зеленої Буковини скликали 13 жовтня 1918 року в Чернівцях конференцію усіх українських політичних партій Буковини, на якій домагалися того права й для Буковини, як невід'ємної частини України. На збори Української Львівської Конституанти від 17-18 жовтня 1918 року, прибула чисельна Буковинська делегація та спільно схвалила Статут Української Національної Ради. Тоді проголошено створити українську державу та Буковинську секцію Укр. Нац. Ради. Її очолив 25. X. 1918 р. проф. Омелян Попович, як голова Краєвого Комітету.

Дня 6. XI. 1918 р. в Чернівцях українці перебрали владу у свої руки, а Крайовий комітет переіменували на Українську Національну Раду й із цієї нагоди видали відозву до народу. Тоді поділено Буковину на українську - північну, та румунську - південну частину. Саме ті події автор докладно описує на основі рідкісних тепер документів та видань.

Однак румунські шовіністи з Флордосом у провіді, звернулися до Румунії з проханням зайняти Буковину. Укоротці Буковину заляла румунська армія й опанувала її коло 28 листопада 1918 року.

Та все ж той хоч коротко триваючий стан української державности на Буковині глибоко зворушив національне сумління українського населення на довгі роки. Навіть 10-річний стан облоги, проголошений румунами на Буковині, не дав їм багатьох успіхів у посиленні акції румунізації української Буковини.

В додатках до цієї праці знаходимо рідкісні документи, як текст Статуту Української Національної Ради, Заполаний за часописом "Буковина" від 25. X. 1918 року; Резолюції Львівської Конституанти від 19. X. 1918 року; Маніфести Крайового Комітету з 27/X/1918 року та від 15/XI. 1918 року; Протокол про передачу влади на Буковині від 6. XI. 1918 року; Прокляманні О. Кововича та А. Ончула, й Тимчасовий основний закон про державну самостійність укр. земель б. Австро-Угорської Монархії, ухвалений УНРадою від 13. XI. 1918 р.

Праця закінчується бібліографією та коротким англійським змістом. Її на нашу думку, треба б невідкладно вилати та ж на мові англійській.

М. Сидор Чарторийський:

К Н Я Ж А Р У С Ь — У К Р А Ї Н А . . .

Чубатий, Микола: Княжа Русь-Україна та виникнення трьох східнослов'янських націй. Записки НТШ, том 178, Нк Йорк-Паризь 1964, видання Організації Оборони Чотирьох Свобід України, ст. 160 : 6 мал-вставок; ціна 2.50 дол.

Вже на початку цієї статті мушу признати, що праця ця заповнює собою велику прогалину в нашій історіографії, й тим більше заслуговує собі нашої уваги.

Питання про виникнення трьох східнослов'янських народів хоч, здавалося, що було для кожного обізнаного з історією України, ясне, то ніде правди діти, ми не мали тієї теми ані достатньо вясненої, а що більше, не було в нас окремої основної праці, щоб нею ми могли послуговуватися та на ній покликатися, і при її помочі опрокидувати московські фальші, що їх поширюють, як науку про "походження трьох Русей".

Історична монографія проф. М. Чубатого, що є визначним і істориком церкви і знавцем та дослідником середньовіччя — є надзвичайно цінним вкладом, а я ще додаю би, і остаточним вясненням для нас і для чужинців, саме питання, як виникли народи: український, білоруський та московський (російський)? Ця відповідь ми знаходимо в праці проф. М. Чубатого, що є основана на архіологічних, географічних (стек-лісостеп-ліси) та історичних джерелах.

Етногенеза цих трьох народів є різна. Наприклад українці заселяли північну частину степової та лісової смуг від палеолітичної доби, що слідували по собі: трипільські племена, після них — анти, а ще пізніше (після антив) — руські племена, що є нашими попередниками. Білорусини оформлювалися трохи в пізнішому часі в лісовій смузі над р. Двинок-Німаном і верхім Дніпром; а в східній частині верхньої Волги (лісова смуга) — пізніше почав формуватися московський (російський) народ, що постав із мішанин фінських племен — меря, мордва, весь — та з слов'янських; з тих мішанин постали князівства Рязанське, Муромське, Володимирське та Суздальське. Коли ж Київ зайняли варяги в 879 році, то князь Олег (варяг) з'єднав ті народи при помочі єдиної Київської Держави, яка держала їх силою центральної державної влади, християнською вірою, економічними спільними інтересами та зростом культури. Мені здається однак, що в тих часах християнська культура ще не могла бути об'єднуючим чинником різних племен, бо деякі з тих племен дуже довго обстоювали свою поганську віру, і не хотіли добровільно приймати ані християнської віри, ні культури!

Однак внаслідок поділу цієї держави на уділи поміж синів Ярослава Мудрого, почали діяти відосередні сили й це дало початок занепадові цієї Київської імперії. Так відійшла Білорусь, а за унуків Володимира Мономаха прикінці 12-го ст. постала суздальсько-володимирська держава — центр московського народу та зародок їхньої держави, зовсім відмінної культурою, способом життя і побутом від Київської Русі. Знова ж білоруські землі об'єдналися аж в 14 ст. під Литвою в одну організаційну цілком спаяну одиницю.

Це перша того роду книжка, що в синтетичнім опрацюванні є гідною відповіддю на московські лже-вчення про походження т. зв. трьох Русей. А Шан. Авторіві від нас шира вдячність.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

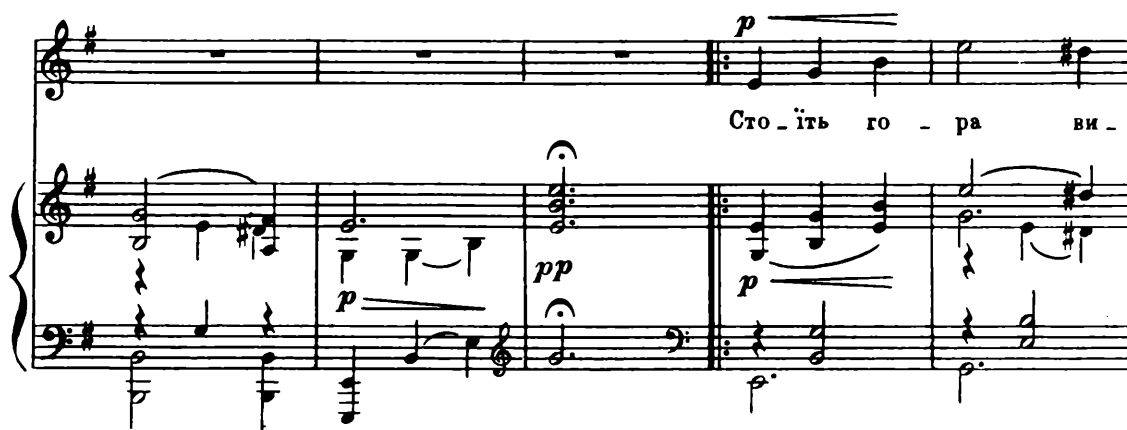
Обробка Ф. НАДЕНЕНКА

Повільно

mf dim.

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a series of chords and single notes, while the left hand provides a steady accompaniment. The dynamics range from mezzo-forte (mf) to decrescendo (dim.).

p Сто - їть го - ра ви -

pp *p*

The first vocal entry is on a single staff. The piano accompaniment is on two staves below. The piano part features chords and moving lines, with dynamics including piano (p) and pianissimo (pp).

- со - ка - я, по - під го - ро - ю гай,

The second vocal entry continues the melody. The piano accompaniment remains consistent, with dynamics like piano (p) and mezzo-piano (mp).

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО "ГОВЕРЛЯ"
НЮ ЙОРК - ЗДА
1964

dim.

гай... Зе - ле - ний гай, гу - сте - сень_кий, не - на - че

dim.

справ - ді рай! Зе - ле - ний гай, гу -

mf

dim.

-сте - сень_кий, не - на - че справ - ді рай!

dim.

p

pp

БАЛАМУТЕ

Обробка В. КОСЕНКА

Moderato

mf rit. p

The piano introduction consists of two staves. The right hand features a series of chords and arpeggiated figures, while the left hand plays a steady eighth-note accompaniment. The piece concludes with a ritardando and piano dynamic.

Сопр.

1. Ба - ла - му - те, і - дзха - ти, хо - чеш ме - не за - ко - ха - ти,

Бас

mf

mf a tempo

The piano accompaniment for the first vocal line features a consistent eighth-note bass line and chords in the right hand.

за - ко - ха - ти та й за - бу - ти. Всі ви, хлоп - ці, ба - ла - му - ти!

The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line and chordal accompaniment for the second vocal line.

cresc.
 За - ко - ха - ти та й за - бу - ти. Всі ви, хлоп - ці, ба - ла - му - ти!
cresc.

cresc.

p *pp*

Баламуте, іди з хаги,
 Хочеш мене закохати,
 Закохати та й забути. } *Двічі*
 Всі ви, хлопці, баламути!

Поки тебе не любила,
 Тоді в світі тільки й жила,
 А тепер я гірко плачу, } *Двічі*
 Поки тебе не побачу.

Баламуте всього світу,
 Баламутиш мої літа,
 Баламутиш мою душу, } *Двічі*
 Через тебе плакати мушу.

Д-р Ол. Соколишин:

П Р А В Н И Ч И Й В І С Н И К

Книга 3. Нью Йорк, Товариство Українських Правників в ЗЛА, 1963, ст. 256,

Мені, як членові ред-колегії *Правничого Вісника*, не випало б писати огляд цієї другої книги. Але вже минуло багато часу, а наша преса нічого про це не згадує. Тому почуваюся до обов'язку, як бібліотекар, про цю небуденну працю лешо написати для заложування видавничої діяльності укр. правників у вільному світі, зокрема в ЗЛА. Ця неперіодична публікація досить довго підготовлялася, а теж з причини фінансів довго друкувалася. Появилася вона після 7 річної перерви аж в 1962-63 р. в дуже обширному виданні аж на 256 сторін, а перша книга з 1955 р. мала лиш 118 ст..

Щільком добре можна б було той матеріал полілити й вилати, багато раніше, але й це треба подивляти, що наші правники продовжують традицію укр. правничої публікації й тим же заслуговують на піддержку нашого громадянства. Це ж едина укр. правничка й того роду взагалі публікація у світі, й вона це поважний вклад в цільність укр. культури. Появу згаданого Збірника можна звлячувати впершу чергу Голові Т-ва Укр. Правників у ЗЛА Д-р Б. Дзєровичеві та ред-колегії. Редакційне оформлення належить д-р В. Маркусеві, що на жаль мою статтю поминув, а натомість дав аж дві свої статті. Значить, як кажуть у нас *кожна рука собі крива*. Це ж не було б ще так дуже прикро, прикріше є те, що він написав п. н. "*Володимир Корецький - перший український суддя міжнародного Трибуналу в Газі*" - статтю контроверсійну: бо не не відповідає правлі-дійсності. Корецький був советським юристом, радником сов. делегації на 'ек. Асамблеї О.Н., як советський юрист: всі свої праці писав він московською мовою й тому називати його українцем є не вірно. Та це вияснення лише на маргінесі, бо я є член ред-колегії, отначе не знав я, що така стаття буде помішена, бо список статей її не передбачав. Сам автор правильно подає, що він там заступав СССР, отже імперську Москву, а не Україну, УРСР.

Книга починається коротким словом від Редакції, й далі має такі розділи: 1/ *До 45-річчя Української Державности 1917, 20 рр*; 2. *З історії Українського Права, 33 чинного права УССР*; 4. *Досвід культури*; 5. *Спасади*; 6. *Ароніка*; 7. *Рецензії і бібліографія* та скорочений зміст книги англ. мовою на 11 сторін.

1. Розділ містить фахову розвідку проф. М. Чубатого: *Провні підстави Актив Самостійности і Соборности 1918-1919 рр*", де автор заторкує право самовизначення народів, відносини між Українською Центральною Радою і Тимчасовим урядом Росії з 1917 року; пише про автономісті-федералістів та самостійників у Центральній Раді; про територіяльні та історично-правні основи України від часів Київської Русі-України й ЗУНР, зокрема Акту Соборности українських земель від 22 січня 1919, в яких автор у тому часі брав особисто участь.

Проф. Я. Зозуля написав спогал та огляд подій: *Кінець російської влади на Україні*", д-р В. Маркусь помістив статтю: *Досвід, і традиції дипломатії УНР*", Покійний Д-р Юліян Налісник дав у Збірнику спогал: *Перше Міністерство Захордонних Справ України, та перше посольство України в Болгарії*", сузля - Д-р Іван Новосівський помістив оригінальну студію: *Українська державна влада на Буковині у 1918 р.*" з додатками та гарною бібліографією того мало відомого в українській державно-правній літературі й мемуаристиці чину української Буковини. Зчєрги є Б. Шевицького: *Спожин про перебрання влади в Дрогобичі 1. Листопада 1918 року* й ту статтю треба б було включити в Збірник Дрогобиччини, якщо б такий появилася.

В. Бучацький пише про: *Деякі факти з історії Лежківщини 1918-20 рр*" та Д-р В. Трембіцький: *Українська Держава у фактах і документах*".

11-й розділ про Історію укр. права розпочинається розвідкою проф. Б. Галайчука: *Основні розвоєві напрями державно-правного устрою України*", і Д-ра Я. Падоха: *"З минулого української адвокатури"*, і ця стаття більшиє надавалася б до 4-го розділу про Адвокатуру.

Але цей найголовніший розділ є найслабше зарепрезентований. До цього розділу мала б входити й моя стаття п.н. *"Розвиток історії правових наук у ВУАН за Академіка М. Василенка"* яку, поєшиє сказаво, оформлювач видання уважав за доцільне не помістити, не знати з яких причин, чи не тому, що ми не є політичні однодумці. Я, як і він є членами ІПШ, й тому не слід було так поступати. Запропонував його для впорядника Збірника д-р Я. Падох, одначе він показався не зовсім об'єктивним у підбиранні, як теж в оформленні Збірника, забагато там матеріалів про УКРАДУ, а про Гетьмана та Директорію майже нічого.

Розділ третій: З чинного права УССР, обіймає дві статті: Д Левчук: *Політично-правне становище профспілок у ССРСР і Україні*" та О. Семеновко: *"Українська жюрі в судах України"*, розділ є теж слабо заступлений. Тут було поле до попису для оформлювача збірника, який займається переважно цєю тематикою. Може найкраще є заступлений четвертий розділ: Адвокатура. Розпочинає його покійний адв. Лев Ганкевич статтею: *"Адвокатура-професія, суспільна ролля і етика"*, Д-ра Костя Панківського: *"Сторінки з історії союзу українських адвокатів і української адвокатури в Галичині"*, та В. Бемка: *Українська Палестра Бережанської судової округи на її долля."*

П'ятий розділ: Спогади - є теж слабувато заступлений, бо є лише один сполин М/Стронціцького *"Одисей судді."* Шостий розділ містить Хроніку; тут є статті Б. Дзеровича: *"Товариства Українських Правників у США в 1955-1962 рр"*, він же голова Т-ва й тому, стаття, має важне значення для історії укр. правників. С. Шевчук пише про *"Об'єднання Українців-Правників Імігрантів у Канаді"*; В. Пацлавський описав *"Рівейний вечір в честь 80-ліття д-ра Л. Ганкевича"*, що відбувся у Нью Йорку 23 вересня 1961 року, з якого помішено знимку.

Потім є стаття проф. Вас. Маркуся, контроверсійна згадка про *Володимира Корецького більшовицького юриста*. Останній розділ 7 містить рецензії і бібліографію. Тут входять Я. Левицького огляд журналу "Радянське Право" доц. д-ра Юрія Фединського *"Право в словниковій частині Енциклопедії Українознавства. 1-2 тт"*. Німецький журнал про наше видання та бібліографії на дві сторінки теж слабо заступлена й зладжена на скору руку. Закінчується збірник перекладом статей на англ. мову в скороченнях, ст. 247-255, та вкладена сторінка поправок.

Без огляду на ті недоліки, Збірник є поважним вкладом в укр. правничу публіцистику й тому треба побажати управі товариства на далі прожувати в меншому сторінковому вигляді, але час тіше видавання збірника.

Треба реагувати на всі прояви правного життя в підяремній Україні, але немає потреби захоплюватися Корецьким і подібними вислужниками червоної імперської Москви.

Ось тепер за Хрушова віднеслено московський шовінізм, як і за Сталіна, і це є ті *"реалітети"*, яких недобачають деякі, наші, політики й угруповання у вільному світі.

Де великого московського злочину в Україні є ліквідація і заборона Міністерства Юстиції УССР, і до цього питання треба б було зайняти становище, а не до Корецького. Про ліквідацію Міністерства Юстиції УССР говорило Київське радіо від 26.6.1964р

Видання

46. Федорович, М., проф. ДУХОМІ СКАРБИ. Збірка світличних нарисів. Українська Православна Церква в С. Ш. А. Науково-Богословський Інститут. Нью-Йорк-Бавил Брук, 1964. Ст. 72
47. Млиновецький, Роман; П А Р И С И з стародавньої та давньої Історії Українського Народу. Українське Наукове Видавництво, (Детройт), 1964. Друкарня Логос Мінхен, Німеччина. Сторін 222 ÷ одна вставка - чапа. іл.
48. Корчмарик, Богдан, Зранко, Д-р: Д У Х О В І впливи Києва на Московщину в добу Гетьманської України. Видано Науковим Товариством Імени Шевченка. Бібліотека Українознавства Т. Х У. Нью-Йорк, 1964, ст. 146: 2 нп
49. Шевчук, Тетяна: НА ПЕРСПЕКТИВІ МАЙБУТНЬХ ДНІВ. Поезії (Вінніпег) 1964 рік Сторін 79: 1 непаг. з портретом авторки.
50. Чубатий, Микола: К Н Я Ж А Р У С Ь - У К Р А Ї Н А та виникнення трьох східнослов'янських націй. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Том СLXXVIII. Праці Філософсько-Історичної Секції. Нью-Йорк-Париж, 1964. Видання Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ОСЧС). Сторін 159: 1 непаг. ÷ 6 однокольорових мал.
51. ЛІТУС ВОЛИНИ Науково-популярній Збірник Волинознавства. Педагогічна Колегія. Видав Інститут Дослідів Волині. Рік. М. І. Число 7. Вінніпег, Канада, 1964. Сторін 128. Ціна дол. 2.- (3 ілюстраціями).
52. Н А Р О Д Н Ї С Л О В О . Збірник сучасного українського фольклору. Упорядкування, передмова, вступи і примітки Юр. Сеіенка. Видання Союзу Земель Соборної України Селянської Партії Нью-Йорк-Мінхен, 1964 Сторін 128.
53. Марунчак, М., П.: К А Н А Д І Ї С Ъ Б Ъ А Т Е Р Е Б О В Л Я. Місце першої української Служби Божої в Канаді. Вінніпег, 1964. Загальна Бібліотека "УКТ". Сторін 40. 3 ілюстраціями в тексті.
54. *Gregorovich, Andrew; BOOKS ON UKRAINE and the UKRAINIANS. A Selected Annotated List of 200 Books in English, French, German and Spanish Compiled by... Ukrainian National Youth Federation of Canada. Toronto, 1964. pp 30.*
55. Парфанович, Софія: ТАКМІ ВІН БУВ. Історія одного пса. Повесть для молоді. Нью-Йорк, 1964. Ст. 196. Видано 2000 примірників.
56. Цьорох, Саломія, д-р, ЧСВВ: П О Г Л Я Д на І С Т О Р І Ю та виховну діяльність монахинь Василіянок. Друге видання. Рим, 1964. Бібліотека наукових і популярних творів монахинь Василіянок, виходить під проводом Архімандринної Ради, том III. Сторін 254: 2 непаг. Ціна 5 дол. (Ілюстр. видання).
57. Парфанович, Софія: ЧАРІВНА ЛІРЦЕА. Оповідання й нариси. Чикаго, 1964. Сторін 204, видано 1000 примірників.
58. Чекмановський, А.: ВІКИ ПЛИВУТЬ НАД КИЄСОМ. "Наша Батьківщина", Нью-Йорк, 1964. Сторін 180: 4 непаг.
59. Маланюк, Євген: СЕРПЕНЬ. Поезій книга IX. Видавництво Нью-Йоркської Групи. Нью-Йорк, 1964. Сторін 72, ціна прим. 2 дол
60. *UKRAINIANS IN CANADA, Ukrainian National Youth Federation of Canada. Edited by A. Gregorovich, Toronto, 1964 p. 10*
61. КАРТА УКРАЇНИ Мірило 1:2000000, видання "Говерлі, Н. Й. 1964 (чорний кольор; має мізта та села! ціна 1д.

ДОВІДНИК

1. *Конгресові Вісті*. Рік 1., ч. 1. 27. червня 1964.. Видання Українського Конгресового Комітету в Нью Йорку. Сторін 16/ даром/. Ілюстр. видання.
2. *МАЛИЙ СЕМІНАРИСТ*. Журнал Малі Семінарії в Римі. Рік 1964. Ч. 9. Видає Мала Семінарія в Римі. Сторін 36 ± 4 ілюстрацій ± 4 обгортка.
3. *L'EST EUROPEEN, Problemes Actuels - Notes Historiques. Juin 1964, 3e Annee No 30. Edité par l'Union des Ukrainiennes de France. pp 33.*
4. *Meditations in Time of Sickness (by Rev. N. Fedorovich) pp 8., 1964 .*
5. *Sacrament of Holy Baptism, by Rev. N. Fedorovich, 1964, pp. 4.*
6. *ШВИХ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ* видає Товариство Української Православної Молоді ім. Св. Кривоучевика Архидиякона Стефана в США ± ч. 3 (14) Нью Йорк, серпень 1964 (перше друковане число, бо попередні були цикло-стильовані). Редагує Колегія, сторін 32.
7. *MONUMENT OF TARAS SHEVCHENKO. Published by Ukrainian Information Service, Washington, D.C. 1964 (Postcard in colors).*
8. *ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ* у Вашингтоні 27 червня 1964 Нью Йорк. Видання Комітету Пам. Шевченкові у Нью Йорку (один колір чорний)
9. *TARAS SHEVCHENKO*. Двокольорова карточка-поштівка "Пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні 1814-1964. В-о Арка, Нью Йорк. З. Д. А.
10. *SANCTUARY of the St. Nicholas Ukrainian Orthodox Church. Monedsen Penna. 1964 (Postcard in colors).*
11. Козак, Е.: *РІЗДВЯНІ ГОСТІ*. "Хвилі Дністра", Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
12. Козак, Е.: *РОДІЄСТВО В КАТАКОМЕАХ*. "Хвилі Дністра", Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
13. Козак, Е.: *ДО ВИФЛЕЄМУ СІЯЛИМ ВСІ МИШІ*. "Д. Хвилі Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
14. Козак, Е.: *РІЗДВО НА ГУНІУЛЬСЬКІЙ ПОЛОНИНІ*. "Хвилі Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964.
15. Козак, Е.: *ДАВНЯ КОЛЯДА В УКРАЇНІ*. "Хвилі Дністра". Різдвяна карточка в кольорах. Клівленд, 1964. (Це є серія із 5 карточок).

UKRAINIAN MUSEUM, Department for Philately
4176 Spring Crest Drive - CLEVELAND, OHIO 44109

6350,000
Taras Shevchenko
Monument
22d, 23rd & P Sts. NW
Washington, D. C.
24 ft. high,
bronze-granite (45 tons)
Leo Mol, sculptor
Unveiled: June 27, 1964

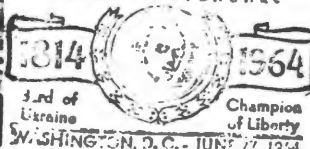

... our soul shall never perish,
Freedom knows no dying,
And the Greedy cannot harvest
Fields where seas are lying;
Cannot bind the living spirit,
Not the living word,
Cannot smirch the sacred glory
Of th'almighty Lord.

Taras Shevchenko: "The Caucasus", 1845
(Bard of Ukraine, Europe's Freedom Fighter)

UNVEILING of the MONUMENT
Taras Shevchenko

ТРАГІЧНИЙ ДЕНЬ АРМІЇ УНРЕСПУБЛІКИ

Дня 21 листопада 1921 р. більшовики під Базаром, на Волині, розстріляли 359 вояків в Армії УНРеспубліки, яких зловили в полон разом із групою вояків УНРеспубліки Другого Зимового Походу. Цей трагічний день Армії УНРеспубліки поет Богдан Лепкий передав у вірші, який читається так:

ДО "359"

(Розстріляним під Базаром)

Сніть, хлопці, сніть! Сніть, хлопці, сніть!

Про долю волю тихо сніть,

Про долю волю вітчизни.

Чи ж можуть бути кращі сні?

За рідний край, за край святий

Віддали ви вік молодий.

Віддали ви юнацькі сні,

Вишневий цвіт, життя весни.

Летіли ви, як ті вітри,

Ні мамин плач, ні крик сестри

Не зупинили вас на мить,

Цить, мамо, цить! Цить, сестро, цить!

Покликав нас Господній глас,

Ми йдем боротися за вас,

За чарів чар, за мрію мрій,

За волю йдем на перебії! . . .

І ви пішли, і без ваги,

Некче льви, боролись ви.

Що кулі вам? і що штики?

Ви юнаки! Ви козаки!

І ви пішли . . . Щаслива путь!

І ви пішли, щоб не вернути . . .

Червоний штик, кривавий шпих.

Стоять могили по полях.

Та прийде день, великий день,

День радості і день пісень,

І загуде свободи дзвін.

До вас підемо на поклін.

І там, де ви лягли квітами,

Приляжем вільними грудьми

І на ваших тихих могилах

Замає наш побідний стяг . . .

Сніть, хлопці, сніть! Сніть, хлопці, сніть!

Про долю волю тихо сніть,

Про долю волю вітчизни,

Чи ж можуть бути кращі сні?!

Богдан Лепкий

Періодики в Україні

В 1964-му році в Києві газет українською мовою буде 9, а саме: „Зірка“, „Літературна Україна“, „Молодь України“, „Патріот Батьківщини“, „Радянська культура“, „Радянська освіта“, „Радянська Україна“, „Радянський спорт“, „Робітнича газета“. Московською мовою буде 4 газети: „Вести с України“, „Комсомольское знамя“, „Правда України“ і „Робочая газета“.

Щодо журналів, то українською мовою буде принаймні 30 журналів, а саме: „Автоматика“, „Барвінок“, „Вітчизна“, „Войов-

ничий атеїст“, „Всесвіт“, „Дніпро“, „Дошкільне виховання“, „Економіка Радянської України“, „Жовтень“, „Зміна“, „Знання та праця“, „Комуніст України“, „Малютко“, „Мистецтво“, „Народня творчість“, „Етнографія“, „Наука та життя“, „Новини кіноекрану“, „Перець“, „Піонерія“, „Правор“, „Радянська жінка“, „Радянська школа“, „Радянське літературознавство“, „Радянське право“, „Соціалістична культура“, „Соціалістичне тваринництво“, „Україна“, „Українська мова й література в школі“, „Фізкультура та спорт“, „Хлібороб України“. Московською мовою буде 15 журналів: „Автоматическая сварка“, „Барвінок“, „Врачебное дело“, „Журнал ушных, носовых и гор-

ловых болезней“, „Клявическая хирургия“, „Коммунист Украины“, „Офтальмологический журнал“, „Пионерия“, „Порошковая металлургия“, „Промышленное строительство и инженерные сооружения“, „Радуга“, „Строительство и архитектура“, „Уголь Украины“, „Украинский математический журнал“, „Украинский химический журнал“.

МАДЯРСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

В Ужгороді вийшов з друку Українсько-мадярський словник за редакцією О. Рота, Ю. Сака і П. Чучки. Словник має 909 сторінок. Раніш уже появилася був українсько-мадярський словник, що його уклав Лорант Катона.

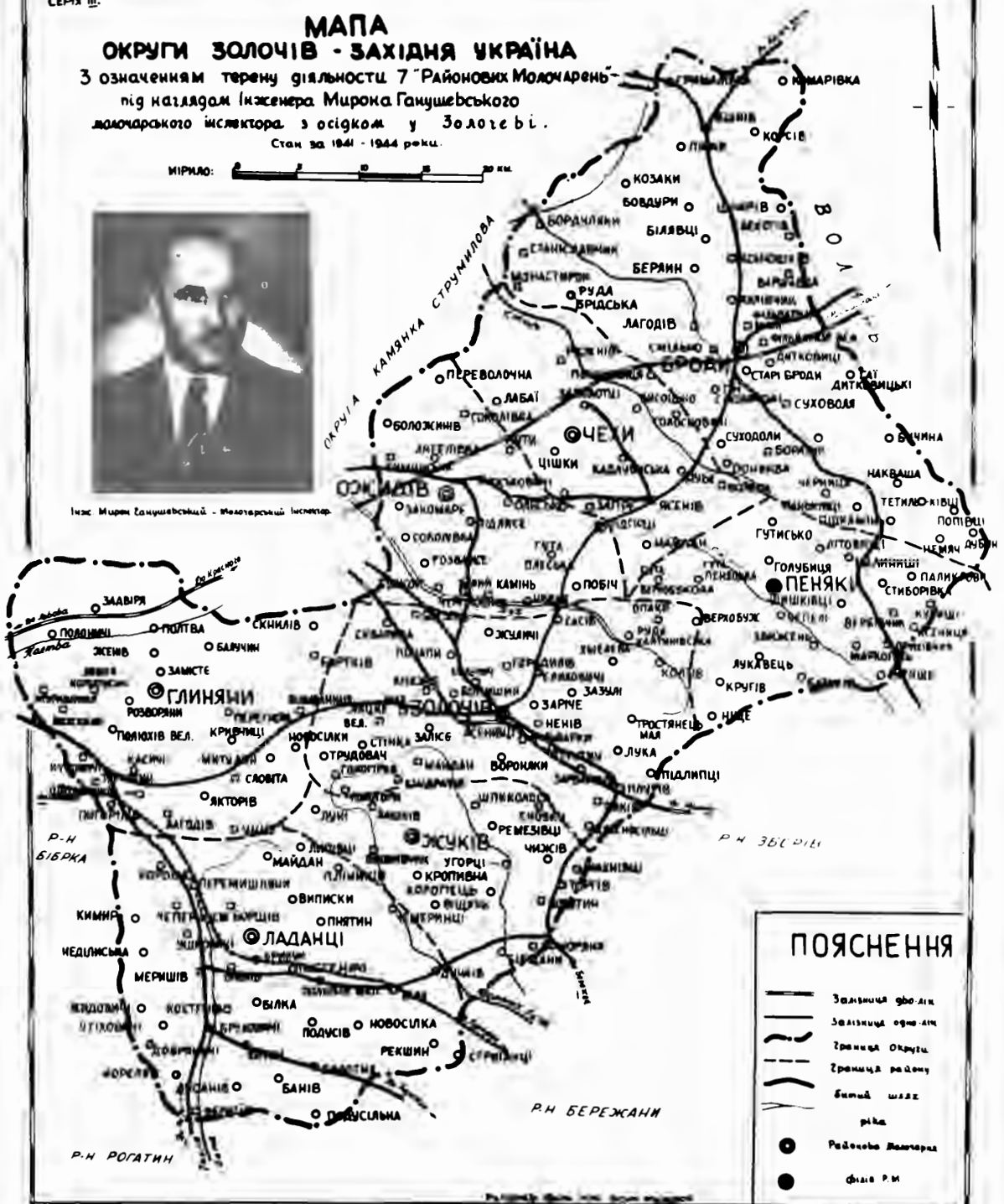
МАПА ОКРУГИ ЗОЛОЧІВ - ЗАХІДНЯ УКРАЇНА

З означенням терену діяльності 7 "Районових Молочарень"
під надлядом Інженера Мирона Ганушевського
молочарського інспектора з осідком у Золотіві.
Стан на 1941 - 1944 роки.

МІРЯЛО: 20 км

Інж. Мирон Ганушевський - Молочарський Інспектор.

Мапу цю видають:
 "Братство Бувших Маслосоюзників" у Філадельфії - Америка і
 "Гурток Бувших Маслосоюзників ім. Андрія Пала" в Едмонтоні - Канада
 за відзначення 70-ліття Директора Маслосоюзу п. Андрія Мудрика (12 серпня 1963)